

PATRONAT (2) *sb m*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; tekst nie oznacza ó.

sg N patronat (1). ◇ pl N (lat.) patronati (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W starożytnym Rzymie patrycjusz w stosunku do klienta rodu [patronatus Lac sr] (2) : [Romulus] wezwawłzy połpolitego człowieká do łiebie/ dał wołác iáwnie/ áby łobie Plebeułowie wybieráli wolno Pátrony s Pátricyow/ ktory łie ktoremu podoba pod ich obronę w połłufzeńłtwo/ áby go Pátronat bronilł/ miłował/ iáko ociec łyná/ á Plebeułz áby go łłuchał iáko páná/ á łzánował iáko oycá. (marg) Pátronati. (-) BielKron 99 [2 r.].

Cf PATRON

HK